

[Rytter.]

— og desværre er det den Paragraf, som har den største Anvendelse, fordi man ligesom er bange for at anvende den strengere § 168 —, kan Forbrydelsen ikke straffes haardere end med Strafarbejde i 8 Aar. Men hvordan er Forholdet efter det foreliggende Forslag? Kan Forbryderen saa heller ikke faa mere end 8 Aar? Jo, Straffen kan stige til 16 Aar og under skærpene Omstændigheder til Livstid; altsaa ogsaa paa dette Punkt er Lovforslaget strengere. — Desuden er det nu saaledes, at naar Voldtægtsforbryderen har udstaaet sin Straf, er han fri og kommer ud i Samfundet igen, og vi maa saa eventuelt kunne vente, at denne Mand atter gør sig skyldig i Voldtægt. Det er noget, som ikke saa sjældent forekommer, at Folk flere Gange bliver straffet for Voldtægt. At vedkommende gentagne Gange har begaaet Forbrydelsen, bliver der naturligvis taget Hensyn til, men vi staar i øvrigt magtesløse overfor ham; han skal ud, naar han har udstaaet sin Straf. Hvad siger det foreliggende Forslag i saa Tilfælde? Det bestemmer: naar han har udstaaet sin Straf, skal han ud, men hvis han paa ny gør sig skyldig i en Forbrydelse — hvad enten det er Voldtægt eller en anden Forbrydelse —, der medfører Straf af Fængsel, kan man anvende § 67 om Sikkerhedsforvaring, altsaa den Paragraf, jeg beskrev forleden, der som Minimum foreskriver Sikkerhedsforvaring i 4 Aar og i Gentagelsestilfælde 8 Aar, og hvorefter Forvaringstiden kan stige indtil 20 Aar og saa eventuelt forlænges Gang efter Gang med 5 Aar. — Jeg har altsaa her nævnt 4 Punkter, hvor det foreliggende Forslag er strengere end de nuværende Regler med Hensyn til Voldtægtsforbrydelse. Ikke des mindre er der i Folketinget uimodsagt udtalt det, som jeg tillod mig at læse op, og det har spillet en stor Rolle i Agitationen. Jeg har nævnt dette for at vise, at man maa tage Agitationen paa Grundlag af, at Lovforslaget er mildere, med meget stærk Kritik. Hvis man endda havde holdt sig til de Punkter, jeg før har nævnt, hvor Forslaget virkelig er mildere, kunde vi diskutere det — det skal jeg komme tilbage til —, men man drager altsaa Forbrydelser ind, for hvilke Straffen efter Lovforslaget absolut ikke er mildere.

Der er foruden de alt omtalte Forskelligheder mellem den gældende Straffelov og Lovforslaget, beroende paa en forskellig Vurdering af Forbrydelsen, selvfølgelig ogsaa andre Forskelligheder mellem Loven og Forslaget. Det gælder om Behandlingen af de

sindssyge, om Straffearterne og om Bødestraffene. Vedrørende Spørgsmaalet: Behandlingen af de sindssyge, skal jeg her kun gøre opmærksom paa, at det foreliggende Forslag navnlig lægger Vægt paa, om vedkommende er strafmodtagelig eller ikke, om han er egnet til at paavirkes af Straf eller ikke, medens den nugældende Straffelov lægger Vægten paa, om Manden er tilregnelig eller ej. — Hvad Straffearterne angaar, er der visse Straffe, som ifølge § 32 afskaffes. Dødsstraffen falder bort, og der bliver ikke forskelligartet Fængsel som nu. Nu har man følgende Arter af Fængsel: simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fangekost, Fængsel paa Vand og Brød, Statsfængsel, Forbedringshus, Tugthus. Alt dette bliver for Fremtiden kaldt Fængsel, simpelt Fængsel gaar dog over til at kaldes Hæfte. — Endvidere skal jeg om Bødestraffene bemærke, at det foreliggende Forslag indfører en saakaldt Dagsbod. Meningen med denne Bestemmelse er, at den mere velhavende ved Bødestraf skal udrede en større Bøde end den, som intet ejer, og for at den Forskel, man saaledes gør paa Velhavere og andre, ikke skal se alt for urimelig ud, giver man det den Form: eventuelt at idømme dem samme Antal Dagsbøder, men Størrelsen af Dagsbøderne bliver altsaa forskellig efter de forskellige økonomiske Kaar. Derved bliver de Bøder, der idømmes, selvfølgelig yderst forskellige.

Jeg gaar saa over til at omtale, hvorledes Venstres Stilling er til de forskellige Forandringer, jeg har nævnt. Jeg vil følge samme Fremgangsmaade, som jeg hidtil har fulgt, nemlig først tale om de Forhold, overfor hvilke Lovforslaget, som det foreligger, er strengere end Straffeloven. Jeg vil da straks sige med Hensyn til Spørgsmaalet om Udvidelse af det strafbares Omraade, at vi fra vor Side hilser med Glæde i det store og hele de Udvidelser, der har fundet Sted. Vi billiger Bestemmelsen i § 137 om, at den, som har hensat sig selv i beruset Tilstand, under visse Omstændigheder kan straffes alene herfor, naar han er farlig for Samfundet. Vi billiger § 168 om Straf for Udstedelse af private Pengesedler, og vi billiger § 201 om, at den, som erhvervsmæssigt udnytter andres Ukyndighed, Uforstand eller Uerfarenhed til at forlede dem til Spekulationsforretninger, straffes. Vi billiger endvidere § 212 om, at den, som ved Vandrøgt eller nedværdigende Behandling krænker sin Ægtefælle, sit Barn eller nogen hans Myndighed eller Forsorg undergivet Person under 18 Aar, kan straffes. Vi billiger §§ 219, 221 og 222 an-